

תת"ע 11316/03/20 - מדינת ישראל נגד אבו שארב חאלד אבו שארב חאלד

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

תת"ע 11316-03-20 מדינת ישראל נ' אבו שארב חאלד
תיק חיצוני: 30251401128

בפני	כבוד השופטת אושרת חנה בר
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	אבו שארב חאלד אבו שארב חאלד

החלטה

1. בפני בקשה להורות על ביטול פסק דין שניתן בהעדר המבקש וזאת בהתאם לסמכותי לפי סעיף 130 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב - 1982.
2. על פי האמור בדוח שמספרו 30251401128 למבקש יוחסה עבירה של נהיגה בשכרות, כאשר בדגימת אויר נשוף נמצא אצל המבקש ריכוז של 563 מיקרוגרם, כמות העולה על הכמות של 240 מיקרוגרם הקבוע בחוק, עביר בניגוד לתקנה 62(3) לתקנות התעבורה, עבירה מיום 11.10.2019.
3. בגוף הדוח צוין כי על המבקש להתייצב לדין ביום 21.04.2020 המבקש קיבל את הדוח לידו מהשוטר.
4. התיק נפתח בבית משפט. עקב מצב החירום קורונה הדין בעניינו של המבקש נדחה ליום 21.10.20. דבר הדחייה נשלחה בדואר למבקש ואישור המסירה למועד הנדחה נמסר לכתובתו של המבקש וחזר בציון "סרב לקבל הודבק".
אישור המסירה סרוק בתיק בית המשפט.
5. לטענת ב"כ המבקש, הדין בעניינו נדחה למועד אחר עקב הקורונה. נאמר לו כי יקבל מועד חדש והוא לא קיבל מועד דיון חדש לטענתו.
עוד טען המבקש, כי אי ביטול פסק הדין יגרום לו לעיוות דין.

6. המשיבה התנגדה לבקשה, לדבריה המבקש זומן כדין. קיים אישור המסירה למועד הדיון הנדחה. עוד טענה המשיבה, כי המבקש לא עומד בתנאים הקבועים בחוק.

דין

7. בבקשה לביטול פסק דין שניתן בהעדר המבקש על בית המשפט לבחון אם מתקיים לפחות אחד משני התנאים שלהן:

האחד - סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדיון.

השני - אם יגרם לנאשם עיוות דין, במידה ולא ינתן לו יומו.

טעמים אלה אינם מצטברים. ראו דברי בית המשפט העליון ברע"פ 9142/01 **סוראיה איטליא נ' מדינת ישראל** (2.10.03), פסקה 8:

"יוצא שאם עלול להיגרם למבקש עיוות דין עקב נעילת שעריו של בית-המשפט בפניו, בית-המשפט יעתר לבקשתו לביטול פסק דין גם אם אי התייצבות נבעה מרשלנות גרידא. אולם, אם לא קיים חשש כאמור, נדרשת סיבה מוצדקת להיעדרות, ואם אין בידי המבקש סיבה כאמור, ידחה בית-המשפט את בקשתו..."

8. אין חובה לדון בבקשה זו במעמד שני הצדדים.

ראו בעניין זה ההלכה עליה חזר בית המשפט העליון ברע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' אמנון סאלם** (25.3.18) (להלן - **רע"פ סאלם**):

"אין חובה לקיים דיון במעמד הצדדים, כל אימת שמתבקש ביטולו של פסק דין שניתן בהעדר. קיום דיון כאמור הוא החריג ולא הכלל, ובית המשפט יזמן את הצדדים לדיון בנסיבות חריגות, שבהן ניתן להצביע על טעמים של ממש לביטולו של פסק דין שניתן בהעדר. עם זאת, כל בית המשפט הדוחה בקשה לקיים דיון בנוכחות הצדדים, לנמק ולו בקצרה את החלטתו לדחות את הבקשה"

ובהמשך:

"כאשר הורם הנטל הראשוני לקיומו של חשש לעיוות דין אשר נגרם למבקש, ישקול בית המשפט אם לקיים דיון בנוכחות הצדדים על מנת לבחון את תקפותה של הטענה, או להחליט, גם מבלי לקיים דיון כזה, על ביטול פסק הדין וניהול המשפט מראשיתו."

9. בעניינו של המבקש, לא מצאתי כי המחלוקת העולה מטיעוני הצדדים היא כזו המצריכה בירור עובדתי במעמד הדיון. ראו בעניין זה ע"פ (באר שבע) 5445/08 **להב שמואל נ' מדינת ישראל** (26.10.08) וגם ע"פ (ירושלים) 2224/08 **מוסברג עופר נ' מדינת ישראל** (30.10.08).

10. בחנתי את טענותיו של המבקש ולא מצאתי כי יש מקום להיעתר לבקשה.

הנאשם זומן כדיון.

אישור ההזמנה למועד הדיון נמסר לנאשם ועל פי אישור המסירה הסרוק בתיק בית המשפט הוא סרב לקבל. מדובר באישור מסירה כדיון.

עוד עולה מהמסמכים הסרוקים בתיק בית המשפט כי גם ההודעה על פסילת רישיון הנהיגה אף היא נמסרה למבקש והוא סרב לקבלה, כעולה מאישור המסירה בתיק מיום 12.11.20.

11. **בית המשפט מחויב ליתן ביטוי לעקרון סופיות הדיון ולא להשתמש בסמכותו להאריך מועדים כדבר בשגרה.**

ראו בעניין זה ע"פ (באר שבע) 4252/07 **נאוה משיח נ' מדינת ישראל** (5.11.07):

" לא אחת נאמר על ידי בתי המשפט כי ערכאות השיפוט אינן יכולות לאמץ מתכונת הנותנת גושפנקא עקיפה לחוסר האכפתיות של הציבור. [ראה דברי כב' הש' שמגר בבר"ע 418/85 פרץ רוקשטיין נ. מ"י פד"י ל"ט(3) 279]. על הציבור לדעת כי פתיחת בית המשפט עומדת בפניו כזכות מהותית, אולם זכות זו כפופה לפרוצדורה וזמנים בהם חייב הציבור לעמוד. עמידה בלוחות זמנים יש בה כדי לקדם את הסדר הציבורי, יעילות עבודתו של בית המשפט לרבות עשיית הצדק כלפי כלל הציבור. אי עמידה בזמנים, ולאחריה ביטול של פסקי דין של מתדיינים שלא התייצבו במועד אליו הוזמנו, תביא לסחבת ועומסים מיותרים בניהול התיקים, באופן המכביד לא רק על בתי המשפט כי אם גם על כלל הציבור הממתיין ליומו בבית המשפט".

12. לאור האמור, משלא שוכנעתי כי היתה סיבה מוצדקת לאי התייצבות המבקש, משלא לא שוכנעתי כי יגרם לנאשם עיוות דין במידה ולא ינתן לו יומו ומשמצאתי כי בנסיבות העניין גובר האינטרס הציבורי המחייב את סופיות הדיון.

13. הבקשה נדחת.

המבקש יפעל על פי האמור בגזר הדיון.

14. המזכירות תשלח ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, כ"ח סיוון תשפ"א, 08 יוני 2021, בהעדר הצדדים.